

Z toho, co uvedeno, plyne, že shora uvedené zákony samy kvalifikují podnik, tvořící předmět koncese st-lčiny jakožto podnik výdělečný, dani zásadně podléhající, a že poskytují koncesionáři podniku takového toliko přechodnou úlevu osvobození od daně výdělkové, neboť kdyby takovýmto podnikem nebyly, nemusely a ani nemohly by býti od daně výdělkové cit. zákony zvláště osvobozovány. Že pak příjem dráhy má svůj původ přímo nebo nepřímo v návštěvě léčebného místa hosty, st-lka sama v adm. řízení doznala, uvedši v rekursu k žal. úřadu, že příjem dráhy rekrutuje se také z lázeňských hostů lázní L., jest tedy i tento předpoklad příspěvkové povinnosti ve smyslu § 30 léčeb. řádu u st-lky splněn. Okolnost posléze, že dráha není zastoupena v léčebné komisi a že její zaměstnanci jako veřejní zaměstnanci neplatí poplatků lázeňských, jest pro posouzení příspěvkové povinnosti s hlediska § 30 léčebného řádu právně nerozhodnou.

Stížnost dále také namítá, že neprávem byl podnik st-lky pojat do seznamu poplatníků sazbou 3‰ a předepsán jemu podle § 30 léčeb. řádu roční příspěvek částkou 1.200 Kč, a vytýká, že úřad opomenul provést řádné šetření, na základě něhož by byl musel dospěti k stanovení nižší sazby resp. nižšího poplatku. O této námitce slušelo uvážiti:

Předmětem rozhodování okresního úřadu v daném sporu bylo pouze pojetí dráhy do seznamu poplatníků; v rekursu na žal. úřad napadla st-lka tento výrok. Při tom ovšem také podotkla, že zatím byl jí vydán platební rozkaz na příspěvek, proti čemuž podala námitky na léčební komisi, a žádala zem. úřad, aby zrušil netoliko zařazení dráhy do seznamu poplatníků, nýbrž i tento platební rozkaz. O tomto posledním žádání však žal. úřad nerozhodl, a to zcela právem, poněvadž nebyl do platebního rozkazu podán ještě rekurs na okresní úřad a okresní úřad o tomto vyměření příspěvku nerozhodl. Brojí-li nyní stížnost — nevytýkajíc, že zemský úřad měl v tomto směru rozhodnouti, také proti výměře příspěvku, brojí proti něčemu, o čem žal. úřad ještě nerozhodl, takže tato námitka jest nepřipustná a námitka vadného řízení, že žal. úřad si pro toto rozhodnutí o příspěvku nezjistil řádně skutkovou podstatu, jest bezdůvodna.

#### Č. 10.599.

**Samospráva obecní. — Řízení správní: I. \* Usnesení obecního zastupitelstva o zavedení obecní dávky podle § 38 zák. č. 329/1921 Sb. má povahu usnesení rozpočtového; o odvolání proti němu rozhoduje tedy — jde-li o město statutární — zemský výbor. — II. Proti usnesení zem. výboru, schvalujícímu pravidla pro vybírání obecní dávky, není poplatník legitimován ke stížnosti na nss.**

(Nález ze dne 8. června 1933 č. 10.171.)

**Prejudikatura:** ad I: Boh. A 9645, 9959, 10.199/32; ad II: Boh. A 3679/24.

**Věc:** Adolf K. v O. proti zemskému úřadu v Brně a proti zemskému výboru v Brně o vybírání obecní dávky z nájemného.



Výrok: Rozhodnutí zemského úřadu v Brně ze 13. prosince 1930 zrušuje se pro nezákonnost; pokud stížnost směřuje proti usnesení zemského výboru v Brně, uveřejněnému vyhláškou městského úřadu v O. z 18. prosince 1930, odmítá se pro nepřípustnost.

Důvody: Městské zastupitelstvo v Opavě usneslo se dne 26. září 1930 vybírat od 1. ledna do 31. prosince 1931 obecní dávku z nájemného podle výběrčích pravidel, shodných se vzorcovými pravidly. Odvolání Adolfa K. a spol. bylo nař. rozhodnutím zem. úřadu ze 13. prosince 1930 zamítnuto. Usnesením zem. výboru, intimovaným zemským presidentem výměrem ze 13. prosince 1930 a uveřejněným vyhláškou městského úřadu v O. z 18. prosince 1930, bylo pak uděleno povolení k vybírání usnesené obecní dávky z nájemného na dobu od 1. ledna do 31. prosince 1931.

Stížnost směřuje především proti rozhodnutí zem. úřadu, kterým bylo odvolání strany zamítnuto. Nss musil nejdříve z moci úřední zkoumati, zdali zem. úřad byl k vydání tohoto rozhodnutí příslušným.

Obecní finanční novela č. 329/21 rozlišuje usnesení o rozpočtu v užším slova smyslu (§ 6), které se týká úpravy jednotlivých výdajových a příjmových položek (třeba dodatečných, § 11), a pak zvláštní rozpočtové usnesení, jehož předmětem jest úhrada schodku nastavšího tím, že k úhradě výdajů nestačí jiné příjmy, a které pozůstává v tom, že se obecní zastupitelstvo usnese na vybírání příspěvků, poplatků, dávek a naturálních plnění (§ 24). K dávkám patří podle této zákonné terminologie pak nejen přirážky (§§ 30, 31, 33, 34), nýbrž i dávky v užším slova smyslu (§§ 35 a 38).

Usnesení obecního zastupitelstva, kterým se zavádí obecní dávka, jest tudíž rozpočtovým usnesením v širším slova smyslu. Aby byl pro takovéto usnesení zachován stejný postup jako pro rozpočtové usnesení ve smyslu § 6, stanovil zákon v § 40, že pro usnesení o obecních dávkách (stejně jako o příspěvcích, poplatcích a naturálních plněních), jest obdobně použiti ustanovení odst. 2 až 5 § 6. Platil tedy před účinností organizačního zákona pro všechna tato usnesení stejný instanční postup.

Podle odst. 1 § 3 zák. č. 77/27 rozhoduje pak o odvolání podaném proti usnesení obecního zastupitelstva o rozpočtu okresní výbor, a o odvolání proti usnesení o rozpočtu měst s vlastním statutem výbor zemský. Jak nss v nálezech Boh. A 9645/32 a 9959/32 dovodil, nebylo toto ustanovení dotčeno zákonem č. 125/27, zejména jeho §em 99, takže o odvoláních proti rozpočtu měst statutárních rozhoduje i za účinnosti zák. č. 125/27 zem. výbor.

Odst. 1 § 3 zák. č. 77/27 mluví sice všeobecně o usnesení o »rozpočtu« a nezmiňuje se zvláště o usneseních učiněných ve smyslu §§ 24 a 40 zák. č. 329/21 k úhradě rozpočtového schodku; leč podle toho, co bylo dříve uvedeno, nelze tohoto usnesení odtrhnouti od celého rozpočtového usnesení, jehož tvoří jen část, a nemůže proto činiti rozdíl, jestliže usnesení to se nestalo současně se schválením celého rozpočtu, nýbrž bylo učiněno samostatně. Nutno proto míti za to, že podle odst. 1 § 3 zák. č. 77/27 mělo býti přenecháno rozhodování o těchto usneseních okresnímu výboru, resp. výboru zemskému (viz též nál. Boh. A 10.199/32).



Nebyl tedy žal. zem. úřad v daném případě příslušným rozhodovati o odvolání st-le proti zavedení dávky z nájemného, jehož nerozlučnou část tvoří usnesení o pravidlech výběrčích. Jest proto rozhodnutí zem. úřadu nezákonné a bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Stížnost obrací se pak proti usnesení zem. výboru, kterým byla výběrčí pravidla schválena, a uplatňuje, že ke schválení nebyl oprávněn zem. výbor, nýbrž pouze vláda. V tomto ohledu nemohl však nss st-li přiznati legitimaci ke stížnosti, neboť jde zde o výrok dohlédacího úřadu vydaný podle odst. 2 § 38 a odst. 1 § 35 zák. č. 329/21. Proti takovému opatření dozorčího úřadu, kterým se upravuje pouze poměr mezi subjektem podléhajícím dozoru, totiž obcí, a úřadem dozorčím, nemůže se poplatník podle stálé judikatury nss-u (viz zejména Boh. A 3679/24) u tohoto soudu v zásadě brániti. Tím mu však není zabráněno, aby své námitky proti platnosti takto schválených pravidel po případě neuplatnil, až mu dotyčná dávka bude uložena.

### Č. 10.600.

#### **Ř í z e n í s p r á v n í: O provádění politické exekuce nepeněžitého plnění náhradním úkonem.**

(Nález ze dne 9. června 1933 č. 14.168/31.)

V ě c: Ing. Miroslav a Božena K. ve S. proti zemskému úřadu v Praze o politickou exekuci.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem z 19. ledna 1930 nařídil okresní úřad ve Strakončích st-lům podle § 99 žel. prov. řádu, vydaného min. nař. ze 16. listopadu 1851 č. 1 ř. z. z r. 1852, aby do 3 dnů odstranili se svých pozemků č. kat. . . . ve St., a to vždy na straně západní, jižní a východní, prkenný plot, jinak že bude plot ten odstraněn exekučně na jejich útraty. Současně vyslovil okr. úřad, že případnému odvolání nepřiznává podle § 77 odst. 2 spr. řádu vydaného vl. nař. č. 8/28 odkladný účinek, poněvadž se jedná o naléhavý zájem veřejný. Příkaz ten odůvodnil poukazem na to, že uvedený plot byl svého času st-li, resp. jejich právními předchůdci, zřízen bez jakéhokoliv úředního povolení, ač jde o pozemky ležící v sousedství železniční trati a že byl zřízen takovým způsobem, který znemožňuje výhled s trati na okresní silnici, která v těchto místech trať křížuje, a stejně znemožňuje i výhled se silnice na trať.

Když st-lé příkazu tomu v ustanovené lhůtě nevyhověli, dal okresní úřad uvedený plot stavitelem Jindřichem B. odstraniti, a když se tak stalo, vyrozuměl st-le výměrem ze 14. února 1930, že odstranění plotu u obou shora uvedených parcel bylo dne 12. února 1930 v základě §§ 90, 91, 92 a 96 spr. řádu na náklad st-lů provedeno, že exekučním odstraněním plotu vzešly výlohy v částce 1.068.75 Kč, k jichž zaplacení se uznávají povinnými, a vyzval je, aby uvedený obnos do 8 dnů úřadu zaplatili.

K odvolání st-lů žal. úřad nař. rozhodnutím napadnutý výměr co do